

vergadering **C143 – WON13**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie

van 16 februari 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toepassing van wonen in eigen streek op het verhogen van de bouw- en woonlagen in het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel - 1033 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de interne controleprocedures bij huisvesters - 1057 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de gevolgen van de huursubsidies voor kandidaat-huurders uit andere gewesten - 1070 (2011-2012)	6
Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het benchmarkconvenant energie-efficiëntie met de industrie - 1056 (2011-2012)	9
Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over muurisolatie in particuliere woningen - 1136 (2011-2012)	13

■

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toepassing van wonen in eigen streek op het verhogen van de bouw- en woonlagen in het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel - 1033 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Op het eerste gezicht lijkt dit een lokale aangelegenheid, maar het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) is vanaf vandaag 16 februari van toepassing verklaard. Het voorziet in de mogelijkheid dat de gemeenten op basis van een bepaald planningsproces in de Vlaamse Rand kunnen overgaan tot een selectieve verhoging van het aantal bouw- en woonlagen.

In 1976 waren er de gewestplannen, en die verboden meer dan twee woonlagen. Je kon drie bouwlagen hebben en maar twee woonlagen. Het was altijd een hele discussie wat een bouwlaag en wat een woonlaag was. Nu mogen de gemeenten dat verhogen onder bepaalde voorwaarden.

Ik heb een vraag om uitleg gesteld aan de ministers Bourgeois en Muylers over het decreet Wonen in Eigen Streek. In deze commissie hebben we een wijzigingsdecreet goedgekeurd op 9 juli 2010 om duidelijkheid te creëren. Als men een woning of grond verkoopt, wat is er dan van toepassing? Is het een woonuitbreidingsgebied? Over welk soort woonzones gaat het?

In de commissie Vlaamse Rand heeft de heer Demesmaeker het geïnterpreteerd dat als een gemeente in de dorpskernen overgaat tot inbreiding – dat is de filosofie van het VSGB om de open ruimte te beschermen – en de bouwlagen verhoogt, dan is dat decreet Wonen in Eigen Streek van toepassing. Vallen de bestaande of nieuwe woningen of appartementen onder dat decreet? Die interpretatie is ook gericht aan de gemeentebesturen. Ik ben schepen van Ruimtelijke Ordening in de gemeente Zaventem. In de toekomst zullen we daar ook discussiëren om de bouw- en woonlagen te verhogen tot drie, vier of vijf. Dat hangt eveneens af van het gemeentelijk structuurplan en het planningsproces.

De hoop die sommigen hebben, is dat we daardoor greep zouden krijgen op de private woningmarkt, en dat het decreet Wonen in Eigen Streek van toepassing wordt verklaard op heel de dorpskern. Minister, is hierover al gecommuniceerd met de administratie? Wat is uw standpunt hierover? Zult u een richtlijn uitvaardigen? Wat zijn de incidenties van het wijzigingsdecreet van 2010 dat we hier hebben goedgekeurd? Hoe zult u omgaan met deze problematiek?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: De vraag om uitleg van de heer Van Rompuy is heel terecht. Over uitbreidingsgebieden en het toepassen van wonen in eigen streek is er altijd discussie. Is het wel of niet verantwoord? Ik vind dat daar iets voor te zeggen valt. Alleen is het veel belangrijker dat we in de hoogte durven te werken in de groene rand, zeker in die dorpskernen. Het gaat dan over inbreiding in de hoogte, en dat is belangrijk om het groene karakter in de Vlaamse Rand te bewaren. Dan is de terechte vraag of het decreet Wonen in Eigen Streek ook in de verticale richting geldt.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ik heb geprobeerd om een schema te maken omdat het ongelooflijk ingewikkeld is. We zijn bezig met een evaluatie van wonen in eigen streek. Wat ik alvast kan concluderen, is dat het veel te ingewikkeld is gemaakt. Vaak is dat met goede bedoelingen, maar we zien door het bos de bomen niet meer. Suggesties om wonen in eigen streek aan te passen en werkbaarder te maken voor lokale overheden, zijn welkom. Mijnheer Van Rompuy, ik begrijp dan ook uw vraag om uitleg ter verduidelijking.

Als we alles logisch opbouwen, dan weet u dat voor het gewestplan Halle-Vilvoorde maximum twee bouwlagen mogen rond de kernen. Dat staat in het fameuze artikel 8, paragraaf 2. Dat wil zeggen, twee lagen met een dak, waar occasioneel gebruik van wordt gemaakt. Dat telt niet mee als een extra laag.

Aangezien wonen in eigen streek in principe van toepassing is op woonuitbreidingsgebied en er in die streek nauwelijks woonuitbreidingsgebied is, zag men twee andere manieren om wonen in eigen streek toch binnen de contouren van het gewestplan van toepassing te maken. Ten eerste kon er lokaal een afwijking worden toegestaan. Men zou met andere woorden kunnen zeggen: men mag hier meer dan twee bouwlagen bouwen, en op dat moment zou wonen in eigen streek van toepassing worden op alle woningen in dat gebied, bestaande en nieuw te bouwen woningen.

Er is ook een tweede manier om toch meer woningen onder wonen in eigen streek te laten vallen, namelijk als men een gemeentelijk reglement ‘wonen in eigen streek’ maakt, waarbij men wonen in eigen streek van toepassing maakt op specifiek aangeduide gronden.

In de praktijk wordt van die twee mogelijkheden niet veel gebruikgemaakt. En dus vallen er nauwelijks woningen onder wonen in eigen streek in dat gebied. Tot nu toe gaat het om een viertal woningen die eronder zijn gevallen bij een verkoop. Dat is niet erg veel.

Wat is er dan gebeurd? Het VSGB is er gekomen, en dat is in feite een soort heel grote planologische afwijking. De eerste mogelijkheid om planologisch af te wijken, wordt in één keer toegepast voor een zeer groot gebied. Wat staat daarin? Het dak mag worden gebruikt als volwaardige laag om in te wonen. Daardoor zou in principe elke woning, ook de woningen met niet meer dan twee bouwlagen of waar niet zo’n dak wordt gebruikt, onder wonen in eigen streek vallen – dus werkelijk alle woningen die er al waren, plus de nieuwe woningen. Om dat te vermijden, heeft de decreetgever bepaald dat er weliswaar een dak mag worden gebruikt om in te wonen, maar dat het dak nooit mag tellen als een extra woonlaag.

Wat geeft dat dan voor uw concrete situatie? Als er nieuwe woningen worden gebouwd die meer dan twee woonlagen tellen, vallen zij met zekerheid onder wonen in eigen streek. Dat zal gaan om woningen met meer dan twee woonlagen, maar vaak ook om kleine projectjes, lage appartementsgebouwen die men zou kunnen bouwen. Ook als een bestaande woning een extra laag zou krijgen – bijvoorbeeld een woning met een plat dak krijgt er nog een laag bij – zal die woning onder wonen in eigen streek vallen. Dat geldt uiteraard enkel voor de aangeduide gebieden, zoals ik daarnet al aangaf.

Ik heb aan mijn collega-minister Muyters gevraagd om een omzendbrief op te stellen, zodat we de lokale overheden zeer duidelijk kunnen maken wat die verruimde toepassing van wonen in eigen streek precies inhoudt en hoe ze dat in de praktijk kunnen toepassen.

Ik wil tot slot nogmaals opmerken dat ik al die regelingen behoorlijk onduidelijk vind. Ook voor een inwoner moet het zeer moeilijk zijn om te begrijpen waar men aan toe is. We zullen het wel kunnen uitleggen aan de lokale besturen, maar ik vind toch dat we naar een wat duidelijker en wat logischer regeling moeten gaan, want erg logisch lijkt het nu niet in elkaar te zitten.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Minister, ik zal uw antwoord nog eens goed moeten herlezen, want er zitten heel wat voorwaardelijke zaken in, zoals de aangeduide zones. Wat betekent dat voor een gemeente? Wil dat zeggen dat ze in het kader van haar gemeentelijk structuurplanningsproces bepaalde wijken of straten aanduidt waar verhoogde woningbouw mogelijk is? Gaat het over totaal nieuwe woningen of over bestaande woningen waar je een bouwlaag aan toevoegt? Geldt dat dan voor heel die straat? Er zijn heel wat zaken die we eens goed moeten bekijken.

Ik deel uw mening dat het vereenvoudigd moet worden, want dit zal aanleiding geven tot allerhande discussies. Ook de gemeenten zullen er niet aan willen beginnen. Als een nieuw

gemeentebestuur beslist dat in een bepaalde straat meer bouwlagen mogelijk zijn, waardoor wonen in eigen streek van toepassing wordt, dan ben je onderworpen aan een provinciale beoordelingscommissie die je dossier bekijkt. In het Brusselse zal er dan ook nog een taalproblematiek naar boven komen met wonen in eigen streek.

Het decreet heeft een heel goede intentie, maar bijvoorbeeld in de dorpskern van Zaventem zie ik bijna geen ruimte meer om nog nieuwe appartementsblokken te bouwen. Ik denk dat veel gemeentebesturen uitkijken naar die omzendbrief. Ook de burgers weten niet meer waar ze aan toe zijn en welke interpretatie er door de hogere overheden worden gehanteerd.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, het punt van de aangeduide zones was mij niet helemaal duidelijk. Kunt u dat nog even toelichten?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: In het VSGB worden in één keer en voor een groot gebied een aantal gebieden aangeduid. Men moet dat lokaal dus niet meer doen. In het VSGB staat in welke gebieden men meer dan twee bouwlagen kan bouwen. Dat zijn de gebieden waar wonen in eigen streek met zekerheid van toepassing is, voor de nieuwe gebouwen én voor de bestaande waar een extra bouwlaag wordt toegevoegd, waardoor men ook meer dan twee bouwlagen zal hebben.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de interne controleprocedures bij huisvesters - 1057 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, minister, collega's, gelet op de berichten van vanochtend, heeft deze vraag misschien nog een actueler tintje gekregen.

Minister, half januari hebt u kennis kunnen nemen van het rapport van de dienst Toezicht bij het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) met betrekking tot de interne controleprocedures bij sociale huisvesters. De dienst had alle sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) hierover een bevraging gestuurd. Er werd gepeild naar de aanwezigheid van uitgeschreven controleprocedures voor onder andere het gebruik van wagens of gsm's van de maatschappij, het plaatsen van bestellingen, kasbeheer enzovoort.

Uit het RWO-rapport blijkt nu dat alleen voor het debiteuren- en factuurbeheer alle SHM's waarop die regels van toepassing zijn, over een uitgeschreven procedure beschikken. De meeste andere controleprocedures zijn in uitgeschreven vorm doorgaans aanwezig bij een grote meerderheid, maar niet bij alle sociale huisvesters.

Conform artikel 40 van de Vlaamse Wooncode dienen alle huisvesters tegen 30 juni van dit jaar een behoorlijk werkend systeem van interne controle te hebben. Daarvoor moeten zij de door uw diensten opgestelde modelstatuten integraal aannemen. U beschikt ook dankzij artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 oktober 2010 nog over de mogelijkheid om de minimale capaciteiten inzake interne controle nader te omschrijven. Een deel van de interne controleprocedures waar nu naar werd gepeild door Toezicht, zou dus via deze weg mogelijk niet bij het verplichte pakket komen op 30 juni.

Minister, hoe staat u tegenover de resultaten van de bevraging die RWO-Toezicht deed onder de huisvesters? Bent u van mening dat op basis van deze voorlopige situatie er kan worden

geconcludeerd dat de overgang naar verplichte toepassing van de modelstatuten probleemloos zal verlopen? Bent u van plan om uw prerogatief te gebruiken om de minimale capaciteiten inzake controle nader te omschrijven? Zo ja, wanneer plant u dat? Welke impact zal dit hebben op de aanvaarding van de modelstatuten tegen 30 juni?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, ik ben heel tevreden dat een nog al hoog aantal SHM's op het gebied van interne controle over die vereiste financiële procedures beschikken, zeker gezien de fraudegevoeligheid van een en ander. Het merendeel van die SHM's beschikt over de andere vereiste controleprocedures. De resterende maatschappijen zullen door het agentschap Inspectie RWO worden aangespoord om alsnog de nodige initiatieven te nemen. Die maatschappijen zullen allemaal een voldoende inspanning moeten leveren om aan de vereisten inzake interne controle te voldoen op het moment dat hun prestatiebeoordeling van start gaat.

Ik zie geen probleem voor de overgang naar de verplichte modelstatuten aangezien het een formele procedure is. Die formele procedure is niet gekoppeld aan de inhoudelijke screening van bijvoorbeeld die interne controle. De praktische toepassing van die interne controle zal natuurlijk wel deel uitmaken van de geplande prestatiebeoordeling.

Als uit die verschillende prestatiebeoordelingen blijkt dat er een nood is om gebruik te maken van de mogelijkheid om een nadere omschrijving te geven van onder meer de procedures inzake interne controle, dan zal ik zeker niet aarzelen dat ook te doen. De noodzaak kan worden aangetoond nadat een toepassingsgerichte screening van de werking voor dat onderdeel van de SHM's heeft plaatsgevonden. Uiteraard kan het geen impact hebben op het aanvaarden van de modelstatuten tegen 30 juni. Dat moet sowieso gebeuren.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat uw antwoord volstaat. We gaan afwachten hoe het de komende maanden evolueert en zullen het opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de gevolgen van de huursubsidies voor kandidaat-huurders uit andere gewesten - 1070 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, minister, collega's, ik heb u recent een schriftelijke vraag gesteld over dit onderwerp. U hebt toen geantwoord dat alleen personen die in het Vlaamse Gewest een woning betrokken, een beroep konden doen op de vernieuwde huursubsidie, die ze krijgen na vijf jaar vruchteloos kandideren op een wachtlijst voor een sociale woning. U vreesde niet voor een aanzuigeffect van Brusselse en Waalse kandidaat-huurders, omdat deze voor het opstrijken van de Vlaamse huursubsidie ook effectief in het Vlaamse Gewest zouden moeten komen wonen bij toekenning.

Er kandideren effectief duizenden ingezetenen van het Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op Vlaamse wachtlijsten. U bevestigde die praktijk nog in antwoord op een andere schriftelijke vraag. Bij sommige maatschappijen vormen Brusselse en Waalse kandidaten zelfs de meerderheid van het totale aantal kandidaten buiten het eigen werkingsgebied.

Ingezetenen van het Waalse en Brusselse Gewest kunnen, omdat meervoudige inschrijvingen toegelaten zijn, probleemloos kandideren op wachtlijsten in hun eigen gewest en tegelijkertijd hun kans wagen in Vlaanderen. Hun mogelijkheid om in het eigen gewest een sociale woning

te verwerven, blijft onverminderd. Indien een van hun kandidaturen succes oplevert, kunnen ze bovendien kieskeurig zijn en makkelijk weigeren. Twee weigeringen brengt hen immers alleen maar onderaan op de lijst bij de sociale huisvestingmaatschappij (SHM) in kwestie; bij de andere huisvesters in Vlaanderen of andere gewesten waar ze kandideren blijven ze bovenaan.

Er kan dus worden geconcludeerd dat het kandideren op een Vlaamse wachtlijst als Waal of Brusselaar volstrekt risicoloos is. Je verhoogt er je kansen mee en je kunt bovendien kieskeurig zijn. Dat zuigt natuurlijk kandidaten met een lage effectieve woonneed aan.

Verscheidene contacten met huisvesters op de taalgrens en in Vlaams-Brabant bevestigen mij dat hun kandidaten van buiten het Vlaamse Gewest de ergste 'lijstshoppers' zijn, die frequent woningen weigeren omdat ze toch elders ijzers in het vuur hebben liggen. Het gaat uiteraard om een kleine groep, maar wel een die voor veel tijdverlies zorgt bij de huisvesters en de wachtlijsten stevig doet aanwassen.

De nieuwe regeling maakt kandideren in Vlaanderen nog aantrekkelijker voor zulke 'lijstshoppers'. Wie het vijf jaar volhoudt als kandidaat, kan dan immers een huursubsidie krijgen. Dat de drempel om effectief in Vlaanderen te komen wonen hen zal afschrikken, lijkt me geen zekerheid. Er is nu al een serieus aantal Walen en Brusselaars kandidaat voor een sociale woning in Vlaanderen. Dat doet men toch niet als men mordicus niet in Vlaanderen wil komen wonen? De mogelijkheid tot het verwerven van een huursubsidie, die in het Brusselse en Waalse Gewest niet in deze vorm bestaat, kan in dat geval wel degelijk een pak extra kandidaat-huurders uit de andere gewesten aantrekken.

Walen en Brusselaars zijn wat mij betreft meer dan welkom in Vlaanderen, en ik wil hun zeker niet het recht op sociale behuizing ontzeggen. Het kan evenwel niet de bedoeling zijn dat de nefaste praktijk van het 'lijstshoppen', waarover de huisvesters in Vlaams-Brabant nu al hevig klagen, wordt aangemoedigd.

Minister, bent u van mening dat regionale divergenties in het woonbeleid in geen geval mogen leiden tot overdreven aantrekking van kandidaat-huurders naar één gewest? Zo ja, bent u van mening dat de huidige huursubsidieregeling voldoende sluitend is om een aanzuigeffect van kandidaat-huurders uit andere gewesten te voorkomen? Op welke manier wordt bepaald wat de Vlaamse domiciliemaatschappij is voor een ingezetene van het Waalse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Op basis hiervan moet immers diens effectieve wachttijd voor een huursubsidie worden bepaald.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, in de rand van deze vraag om uitleg zou ik graag vragen hoe ver de huursubsidies staan. Wanneer zullen ze effectief kunnen worden ingevoerd? In het verleden hebben we het antwoord gekregen dat de huursubsidies nog niet konden worden ingevoerd omdat het informaticasysteem nog niet optimaal was. Ik zou graag de timing kennen.

In het verleden heeft CD&V herhaaldelijk gewezen op het gevaar van het aanzuigeffect van mensen uit Brussel die in Vlaanderen over een domiciliëadres beschikken. Ik zou de vraag om uitleg van de heer Hendrickx dan ook namens mijn fractie willen onderschrijven.

De voorzitter: Mevrouw Coppé, ik heb het gepresteerd een vraag om uitleg over de huursubsidies van mezelf te weigeren. De minister heeft tijdens de begrotingsbesprekingen immers verklaard dat er op 1 april 2012 een oplossing zou zijn. We dringen natuurlijk aan op haastige spoed. De minister heeft echter een datum naar voren geschoven. Ik heb mijn eigen vraag om uitleg dan ook tot 1 april 2012 on hold gezet. Niets belet de minister natuurlijk onze interessante vragen te beantwoorden.

Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, ik zal eerst op die twee laatste interessante vragen ingaan. De administratie heeft 1 juli 2012 als datum naar voren geschoven. Ik heb

gezegd dat het op 1 april 2012 moet gebeuren. Op die manier wil ik in verband met dit dossier wat druk uitoefenen. Ik hoop in elk geval nog steeds dat het op 1 april 2012 zal lukken. Ik blijf de administratie erop wijzen dat dit in mijn ogen de ingangsdatum moet zijn. De administratie schernt steeds met informaticaproblemen. Ik heb uit mijn ervaringen geleerd dat het soms wat vroeger kan als informatici wat worden opgejaagd. We zullen zien of dat werkelijk het geval is. Ik blijf in elk geval het been stijf houden en vragen dat het systeem op 1 april 2012 in werking kan treden.

De stelling van de heer Hendrickx klopt gedeeltelijk. Een domiciliemaatschappij is op twee manieren omschreven. Dit is de maatschappij die werkzaam is in de gemeente waar iemand woont. Indien op het grondgebied van een gemeente geen enkele maatschappij werkzaam is, kan iemand zich ook inschrijven bij een maatschappij in een naburige gemeente. Er zijn twee dergelijke gemeenten in Vlaanderen.

Aangezien het steeds om een maatschappij in Vlaanderen moet gaan, leidt deze bepaling ertoe dat inwoners van Brussel of van de randgemeenten zich bij die naburige, in Vlaanderen gelegen, maatschappij kunnen inschrijven. Dit betekent dat ze vijf jaar na hun inschrijving recht krijgen op een huurpremie.

Een aantal andere veronderstellingen van de heer Hendrickx zijn niet juist. Shoppers zullen hier geen gebruik van kunnen maken: om de huurpremie te kunnen ontvangen, moet iemand immers in Vlaanderen wonen op het moment dat hij recht op die premie krijgt. Dit betekent dat shoppers naar Vlaanderen moeten verhuizen.

Bovendien mag iemand die een huurpremie ontvangt, geen enkel aanbod van een sociale woning meer weigeren. Hij kan enkel weigeren indien hij een zeer ernstige reden heeft. Zo kan iemand net een werkaanbieding op een totaal andere plaats hebben gekregen. Dat is een reden om een woning niet te aanvaarden. Voor het overige mag hij niet weigeren. Het is effectief onmogelijk voor Vlamingen en voor mensen die in Vlaanderen zijn komen wonen om woningen te weigeren en toch recht op de huurpremie te blijven hebben. De betrokkene zal moeten kiezen. Hij kan een woning aanvaarden. Als hij een andere reden heeft om op de wachtlijst te staan, zal hij toch geen enkele woning kunnen weigeren. Op die manier verliest iemand al snel het recht op de huurpremie. Bovendien moet iemand die een huurpremie verwerft, op dat ogenblik effectief in Vlaanderen wonen. Dit betekent dat hij moet verhuizen.

Om die redenen denk ik niet dat het probleem vaak zal voorkomen. Indien er aanwijzingen zouden zijn dat het probleem toch vaak opduikt en indien we het erover eens zijn dat dit een probleem zou vormen, is er eigenlijk maar één mogelijke oplossing. Ook in de twee gemeenten in Vlaanderen waar momenteel geen domiciliemaatschappij werkzaam is, moet een maatschappij werkzaam worden. Hierdoor zou de specifieke bijkomende regeling niet langer nodig zijn.

We moeten er uiteraard sowieso naar streven dat in elke gemeente in Vlaanderen een sociale huisvestingsmaatschappij actief zou zijn. Dat is het traject dat we momenteel al volgen. Zodra we op dat vlak succesvol zijn gebleken, kunnen we die specifieke bepaling schrappen. Die bepaling zou dan immers nog maar weinig nut hebben.

Ik denk dat ik met dit antwoord een vrij duidelijke omschrijving heb gegeven van wat al dan niet een probleem kan vormen of als een probleem kan worden ervaren.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ik dank de minister voor haar antwoord. Volgens mij zal dit fenomeen worden vastgesteld. De minister heeft verklaard dat ze zal optreden indien er aanwijzingen zouden zijn. Ze zal dan een oplossing zoeken. Het lijkt me in elk geval aangewezen op dat ogenblik op te treden. Volgens mij zit dat moment er aan te komen. Ik heb natuurlijk geen glazen bol. We zullen dan wel zien.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het benchmarkconvenant energie-efficiëntie met de industrie - 1056 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, een tijdje geleden is uit cijfergegevens van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) gebleken dat in België ongeveer 1,7 miljard euro aan accijnsvrijstellingen en subsidies voor fossiele brandstoffen wordt verspild. Daarvan zou 1,5 miljard euro voor rekening van de energie-intensieve industrie komen.

Eigenlijk is er een algemene consensus dat dit geen goed beleid is. De toekenning van taksvrijstellingen en subsidies voor fossiele brandstoffen vormt eigenlijk een verspilling van kostbare middelen. Die middelen zouden beter worden aangewend om de CO₂-uitstoot terug te dringen of om in hernieuwbare energie te investeren.

Regelmatig wordt de ondersteuning door overheden van fossiele brandstoffen, hernieuwbare energie en energiebesparing vergeleken. Daaruit blijkt dat de verdeling zeker niet evenwichtig is. Ook de regeringsleiders van de Groep van 20 (G-20) riepen er een aantal jaren geleden reeds toe op de inefficiënte subsidies voor fossiele brandstoffen uit te faseren.

Tot hier toe ging het over het globale, Europese en Belgische kader. Op Vlaams niveau wordt de energie-efficiëntie van de energie-intensieve inrichtingen bepaald door het besluit Energieplanning. Bovendien zijn er de verhandelbare emissierechten, als instrument om de CO₂-uitstoot te plafonneren – hoewel dat steeds meer naar het Europese niveau wordt doorgeschoven. Verder is er ook het belangrijke benchmarkconvenant, een vrijwillige overeenkomst tussen overheid en bedrijfsleven.

Het bestaande convenant eindigt op 31 december 2012. Er werd steeds gesteld dat het de bedoeling was om via dat convenant een stuk verder te gaan dan wat normaal gezien sowieso zou gebeuren op vlak van energiebesparing en energie-efficiëntie.

In Nederland lijken de resultaten van iets vergelijkbaars als het benchmarkconvenant echter zwaar tegen te vallen. Voor de periode 2000 tot 2007 blijkt de gerealiseerde besparing in die energie-intensieve industrie geringer dan de besparing die sowieso werd verwacht. Dat is op zijn zachtst gezegd een zeer slecht resultaat, hoewel er heel wat voordelen tegenover staan voor die energie-intensieve industrie.

Minister, ik weet dat er een evaluatie werd gemaakt. U zult daar straks wellicht iets meer over vertellen. Wat is de meerwaarde van het benchmarkconvenant? Is er een evaluatie? Zo ja, wat zijn daar de resultaten van? Is het overleg over het nieuwe benchmarkconvenant al opgestart? Hoe wordt dat georganiseerd? Wie zijn de stakeholders? Hoe worden zij daarbij betrokken? Wordt er ook aan de langere termijn gedacht, dus niet enkele tot 2020, maar tot 2030 of zelfs tot 2050?

Wat is uw standpunt ten aanzien van die OESO-cijfers? Die cijfers zijn zeer confronterend. Bevestigt u die?

Welke tegenprestaties ontvangen de betrokken bedrijven en over hoeveel financiële voordelen gaat dat? Wat is de impact daarvan op de Vlaamse begroting? Vindt u dat de voordelen opwegen tegen de gunsten van het convenant? Wat zijn de mogelijke tegenprestaties bij een nieuw convenant? Bestaat er overleg met de ministers van de andere regio's rond die energie-intensieve industrie?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik sluit me graag aan bij de vraag om uitleg van de heer Sanctorum.

De convenanten hebben hoe dan ook bewezen dat ze tot resultaten leiden. Minister, u zult daar straks wellicht op ingaan. Het is belangrijk dat er een nieuwe generatie convenanten komt. Het is daarbij belangrijk dat de goede leerlingen van de klas niet worden gestraft door de doelstellingen nagenoeg onhoudbaar vast te leggen. Dat is het voorwerp van de onderhandelingen die – hopelijk – op dit moment lopen.

Er is een link met ons eigen economisch ondersteuningbeleid, waarbij de ecologiepremie voor deze bedrijven pas mogelijk is als die een convenant hebben lopen. Er is ook een link met het federale beleid. De heer Sanctorum verwees daar reeds naar. Op dat vlak is het belangrijk dat er overleg plaatsvindt met uw federale collega's in verband met de tegenprestaties waar op dat niveau in wordt voorzien.

Een belangrijk element hierbij is dat we momenteel in een economische crisis zitten. Dat heeft een grote impact op de energiehuishouding van de betrokken bedrijven. Dat element moeten we ook meenemen in het tot stand brengen van de nieuwe generatie convenanten. Daarbij moet het overleven van het bedrijf natuurlijk vooropstaan. Indien men moet kiezen tussen de investering in de energie-efficiëntie en in zijn eigen overleving, mag het ene het andere niet bedreigen. We moeten daar een kader voor scheppen, zonder de doelstelling van het convenant in het gedrang te brengen.

Het is hoe dan ook belangrijk om een draagvlak te hebben bij de bedrijven en de sectoren. Als we een soort convenant voorstellen waar niemand wil op ingaan, is die oefening natuurlijk niet echt nuttig. Ik ben benieuwd naar de resultaten van het overleg dat u ongetwijfeld op dit moment met de betrokken sectoren voert of dat u al gevoerd hebt. Ik ben ten slotte ook benieuwd naar de timing van de verdere oefening.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Het Vlaams Energieagentschap (VEA) heeft een evaluatie gemaakt van de huidige energiebeleidsovereenkomsten. Het blijkt niet evident om de gerealiseerde energiebesparing dankzij de convenanten ten opzichte van business as usual, namelijk het besluit Energieplanning, in te schatten.

Dat heeft twee belangrijke oorzaken. Ten eerste is meer dan 90 procent van de doelgroep-bedrijven toegetreten tot het convenant. Dat maakt een vergelijking tussen convenant- en niet-convenantbedrijven moeilijk, omdat de steekproef van niet-convenantbedrijven behoorlijk klein is. Ten tweede overlappen een aantal acties uit het convenant en uit het besluit Energieplanning regelmatig.

We kunnen wel met zekerheid stellen dat er meer energiebesparende investeringen worden uitgevoerd door de uitvoering van zo'n convenant en dat die ook aan een hoger tempo worden uitgevoerd. Meer dan dat durf ik echter niet concluderen zonder de statistieken op flessen te trekken.

Het overleg over een nieuw convenant werd opgestart in mei 2011. In eerste instantie werd er overlegd over drie grote aandachtspunten voor een convenant: de doelgroep, het engagement van de toetredende bedrijven en de tegenprestaties vanwege de overheid voor dat engagement. De momenteel betrokken stakeholders zijn de leden van de huidige Auditcommissie en de commissie Benchmarking.

Bij het overleg over een nieuw convenant worden zowel de herziening van de Energie-efficiëntierichtlijn als de 20-20-20-doelstellingen als kader gehanteerd. Uiteraard moeten we er in al ons beleid rekening mee houden dat we de weg moeten effenen voor verdergaande energie-efficiëntieverbeteringen nadien.

De accijnsverminderingen op energieproducten en elektriciteit, de uitreiking van de vergunning die aanleiding geeft tot het recht op verminderde tarieven inzake deze accijnzen en de registratie van deze verminderingen, dus de gedeelde inkomsten voor de federale overheid, zijn inderdaad bevoegdheden van de federale minister van Financiën. Ik kan u daar niet

heel veel over zeggen, maar ik wil wel een poging doen door eens een schrijven te richten aan de collega en te zien of we daar binnen afzienbare tijd ook een antwoord op krijgen.

De tegenprestaties voor de tot het benchmarkingconvenant toegetreden bedrijven staan beschreven in de conventanttekst. Grosso modo komen ze op het volgende neer. Een, geen bijkomende Vlaamse maatregelen. Twee, de steun tot bevordering van energie-efficiëntie bij de grote energie-intensieve bedrijven wordt gericht op de ondernemingen die zijn toegetreden tot het benchmarkingconvenant. Drie, in de communicatie over energie-efficiëntie wordt aandacht besteed aan de positieve medewerking van de ondernemingen aan het benchmarkingconvenant.

Op het federale niveau zijn er dus twee belangrijke tegenprestaties: de verminderde tarieven inzake accijnzen en het degressief tarief op de federale bijdrage op elektriciteit.

Voor de Vlaamse begroting is er geen rechtstreekse impact; voor de federale begroting, moet ik verwijzen naar mijn federale collega.

Gezien de beschreven moeilijkheden bij het inschatten van het netto-effect van de conventanten, is het helaas moeilijk om een antwoord op de vraag naar de afweging van kosten en baten te geven.

De verlenging van het convenant maakt nog steeds voorwerp uit van het overleg met de sectoren, maar ook binnen de Vlaamse Regering. De interkabinettenwerkgroep is er volop mee bezig en het is dus erg moeilijk om er nu al op vooruit te lopen. Uiteraard komen de huidige tegenprestaties in aanmerking om te worden voortgezet, maar er moet ook worden nagegaan hoe de bestaande economische ondersteuningsmechanismen voor bedrijven, zoals de ecologiepremie, de groene waarborg en de REG-premies (rationeel energiegebruik) voor bedrijven, kunnen worden ingezet om bedrijven ertoe aan te zetten toe te treden tot een convenant en om energiebesparende investeringen uit te voeren.

Ik sluit ook niet uit dat we bij de hervorming van het systeem van groenestroomcertificaten en zo meer, ook kijken naar mogelijke incentives. Het veld moet erg breed zijn om de incentives te bekijken. Natuurlijk moeten ook de engagementen concreet en voldoende groot zijn, want anders zou het weinig steek houden om er een aantal voordelen aan te koppelen. Ik ben het zeker met u eens dat er tegenover de voordelen voor de bedrijven ook maatschappelijke voordelen moeten staan. Dat er een kost is voor de overheid vind ik verdedigbaar, maar enkel als de maatschappelijke baten ook groot zijn. Die afweging moet hoe dan ook gemaakt worden. Zodra we binnen Vlaanderen zicht hebben op de manier waarop de energieconventanten zullen worden verlengd, zal ik daarover overleg plegen met de federale overheid – dat mag u wel weten.

De heer Bothuyne vroeg hoe het zit met de economische randvoorwaarden. Een van de lessen uit de vorige conventanten is heel zeker dat de energie-intensiviteit van bedrijven wijzigt naargelang de economische omstandigheden. Ze worden energie-intensiever bij crisis en het is gemakkelijker om een aantal doelstellingen te halen bij interessante economische groei. We moeten de economische randvoorwaarden mee in rekening brengen om ongewenste effecten in beide richtingen te vermijden.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik merk duidelijk dat er een bereidheid is om verder te evalueren en af te wegen of het benchmarkconvenant het juiste instrument is.

Wat de resultaten betreft, begrijp ik dat het heel moeilijk is om de analyse te maken van de uiteindelijke effecten in realiteit ten opzichte van 'business as usual', want blijkbaar is 90 procent van de bewuste industrie toegetreden. Dat betekent dat de resultaten alvast niet spectaculair zijn. Het is mogelijk dat ze er zijn, maar het effect is ook niet zodanig groot dat we meteen kunnen aantonen dat we een stevige energiebesparing hebben gerealiseerd.

Wat het overleg betreft, hoop ik in elk geval dat het heel transparant zal verlopen en dat heel wat maatschappelijke actoren erbij zullen worden betrokken. Ik hoop dat het geen discussie is ‘en petit comité’, maar dat we heel breed gaan met maatschappelijke organisaties die in het middenveld een duidelijke rol spelen inzake energie-efficiëntie en energiebesparing.

Op mijn vraag over de lange termijn, heb ik geen antwoord gekregen. Wat met 2030 en 2050? Zijn die data aanwezig in het achterhoofd? Wordt er ook aan gewerkt?

Wat de tegenprestaties betreft, is het blijkbaar niet helemaal duidelijk over hoeveel financiële middelen het uiteindelijk gaat. Er zijn natuurlijk een aantal tegenprestaties die monetair of financieel heel moeilijk te bepalen zijn. Om een uiteindelijke afweging te maken of de voordelen opwegen tegenover het engagement, moeten we natuurlijk goed weten over hoeveel middelen het gaat. Het is natuurlijk een complexe zaak, aangezien ze gespreid is over verschillende overheden. U zegt dat er een belangrijke federale component is waar u niet meteen zicht op hebt. Ik hoop alleen dat bij de evaluatie een totale kosten-batenanalyse zal gebeuren en dat zowel het effect op de Vlaamse begroting als het – veel grotere – effect op de federale begroting in overweging wordt genomen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Of de resultaten wel of niet spectaculair zijn, kunnen we niet weten, maar louter op basis van het gegeven dat 90 procent van de bedrijven in het convenant is gestapt, kunnen we wel afleiden dat ofwel de beloning die tegenover de inspanning stond erg groot was, ofwel dat de lat eerder op haalbare hoogte werd gelegd. Ik denk dat we dat mogen stellen. Of de resultaten van de energiebesparing wel of niet spectaculair zijn, moeten we afwegen tegenover de baten voor het bedrijf zelf dat die inspanning heeft gedaan. Dat zou ik niet durven te stellen. Ik durf wel te stellen dat ofwel de baten erg groot waren, waardoor men het heeft gedaan, ofwel dat men misschien niet te veel moeite te doen om er te kunnen aan voldoen. Dat zijn twee mogelijke verklaringen.

We moeten voldoende groepen betrekken. Dat klopt. Er is officieel overleg met de sectoren. U weet dat er officieel achteraf nog advies moet worden gegeven door de Miniraad en de SERV, waar onder andere de milieubewegingen en de vakbonden in zijn vertegenwoordigd. Dat neemt niet weg dat wij op het kabinet overleg plegen met andere groepen dan diegenen die in het officiële overleg zijn betrokken. We denken dat het zinvol is om die groepen op tijd te betrekken bij de uitwerking van de nieuwe plannen, ook als het informeel gebeurt.

Bij alle beleidskeuzes moeten we rekening houden met de langere termijn, zeker als het gaat over energiebesparing. Dat is van essentieel belang.

De heer Hermes Sanctorum: Wat de kosten-batenanalyse betreft, worden die gegevens echt verzameld, namelijk de financiële gunsten die worden gesteld tegenover de energie-intensieve industrie? Dat is de belangrijkste component in deze discussie. Gebeurt dat?

Minister Freya Van den Bossche: Neen, we beschikken niet over dat soort gegevens. Het is onmogelijk om conclusies te trekken uit die cijfers. Dat is een duidelijke zwakte van het afgelopen verhaal. Het is onmogelijk te concluderen hoe positief de resultaten zijn, en of de resultaten in verhouding tot wat ze een bedrijf hebben opgeleverd veeleer pover zijn, dan wel levelen met de baten, en of de maatschappelijke baten groot genoeg zijn om te verantwoorden dat het bedrijf gunsten krijgt voor die inspanningen. Het is onmogelijk voor ons om dat af te wegen. Ik begrijp dat dat erg vervelend is. Ik hou nogal van evaluatie voor we naar een nieuw systeem overstappen, maar in deze kwestie is het niet mogelijk om dat op een degelijke, wetenschappelijk onderbouwde wijze te doen.

De heer Hermes Sanctorum: Dat is een duidelijk gemis.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over muurisolatie in particuliere woningen - 1136 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, tot nu toe werd door het beleid inzake energiebesparing gefocust op dakisolatie, verbeterde dubbele beglazing en de energiezuinige verwarmingsinstallatie. Niet zo lang geleden hebt u het systeem gewijzigd. De ondersteuning voor isolatie betreft niet alleen dakisolatie, maar ook muurisolatie. Mijn fractie heeft altijd gepleit voor uitbreiding van die voorwaarden, en dus om ook gevelisolatie financieel te ondersteunen. Dat is een heel goede zaak. Dat systeem is ingegaan vanaf begin dit jaar.

De financiële situatie van de overheden is gewijzigd. De fiscale aftrek voor de energiebesparende maatregelen is op het federale niveau afgeschaft. Recent zei u terecht dat de terugverdientijd voor isolatie nog altijd voldoende hoog is. Dat geldt veel minder voor een aantal andere investeringen. Ik denk dan aan de groene warmte van warmtepompen en zonneboilers. De terugverdientijd daarvan is gigantisch gestegen, maar voor isolatie is de terugverdientijd zeker en vast oké.

Maar er zijn heel wat andere drempels die het erg moeilijk maken, zeker voor wat gevelisolatie betreft. Ik geef twee voorbeelden. Sinds een aantal jaren bestaat het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost (FRGE), maar er zijn nog heel wat Vlaamse gemeenten niet aangesloten op een lokale entiteit. Dat betekent dat de inwoners van die gemeenten niet kunnen genieten van een goedkope lening. Meer specifiek, de sociale doelgroepen kunnen niet profiteren van een renteloze lening. In Vlaams-Brabant kunnen ze in zes op tien gemeenten nog altijd geen aanspraak maken op zo'n FRGE-lening. Als we het hebben over energiearmoede en het drukken van energiefacturen, dan is dat werkelijk een schande. En dat geldt ook voor dak- en muurisolatie, aangezien die renteloze lening voor de doelgroepen geldt.

Het tweede voorbeeld gaat over de stedelijke omgeving. Niet zo lang geleden is er een aanpassing gebeurd van het Rooilijnendecreet, waardoor gevelisolatie buiten de rooilijn mogelijk werd gemaakt. In theorie is dat goed, maar in de praktijk blijkt dat vaak niet te werken. Ik geef een voorbeeld. In een stad als Leuven is er dichte bebouwing en zijn de voetpaden smal. Als een particulier een woning wil isoleren aan de buitenkant en die isolatie overschrijdt de rooilijn, dan krijgt hij het advies van de stad: doe maar, maar je moet wel een halve meter boven de stoep blijven. Daarmee creëer je natuurlijk een koudebrug. Is het dan wel zinvol om die investering te doen?

Dit zijn twee drempels die nog altijd bestaan in Vlaanderen. Minister, hoe evalueert u dit? De FRGE-lening is nog altijd federale materie. Op termijn zal dat naar de Vlaamse overheid gaan. Maar misschien kunt u toch een initiatief nemen om verder druk te zetten op gemeenten om zich aan te sluiten op een lokale entiteit.

Hoe evalueert u het Rooilijnendecreet? U komt zelf uit een stedelijke omgeving. Ik kan mij voorstellen dat in een stad als Gent gelijkaardige toestanden gebeuren.

U hebt op een studiedag gesteld dat nog zo'n 600.000 Vlaamse woningen ongeïsoleerde muren hebben. Dat is heel wat. Waar komen die cijfers precies vandaan?

Gaat u het Energierenovatieprogramma 2020, dat gebaseerd is op dakisolatie, energiezuinige verwarmingsinstallatie en dubbele beglazing, uitbreiden naar muurisolatie?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Het al dan niet toetreden van lokale besturen via een lokale entiteit tot het systeem van de leningen van het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost (FRGE-leningen) behoort tot de gemeentelijke autonomie. Daarin kan ik dus niet rechtstreeks ingrijpen. De Vlaamse Regering heeft wel onrechtstreeks en op mijn vraag een

enorme impuls gegeven aan de FRGE-leningen die via de lokale entiteiten worden verstrekt, door het invoeren van een gewestwaarborg voor lokale entiteiten van het FRGE. Dat wil gewoon zeggen dat de lokale overheid geen risico meer loopt als ze beslist om een lokale entiteit op te richten, terwijl dat in het verleden wel het geval was. We hebben gezien dat daardoor in 222 van de 308 Vlaamse gemeenten een lokale entiteit actief is en op dit moment dus al driekwart van de bevolking wordt bereikt.

Er is dus een enorme groei geweest in de oprichting van lokale entiteiten op het moment dat de gewestwaarborg er is gekomen. Er moet dus een vrees geweest zijn van de lokale besturen dat zij, als er ooit waarborgen werden uitgewonnen, voor financiële moeilijke tijden zouden staan. Die vrees is overigens ongegrond. We hebben dat eens nagekeken, en mensen die lenen bij de lokale entiteiten, blijken zeer goede terugbetalers te zijn. Lokale besturen hadden daar dus niet zo bang voor hoeven te zijn, maar ik begrijp wel dat men extra voorzichtig is. De gewestwaarborg is er nu en heeft voor een zekere boost gezorgd.

Wat de rooilijnen betreft, situeert een deel van uw vraag zich bij de bevoegdheden van minister Muyters, maar ik probeer zo veel mogelijk op uw vraag te antwoorden. Minister Muyters zal de lokale overheden trouwens informeren zodra het decreet is goedgekeurd.

De aanpassing van het Rooilijnendecreet biedt op zichzelf voldoende mogelijkheden voor burgers en gemeenten om buiten de rooilijn te isoleren. Natuurlijk zal een gemeente die bouwvergunning niet verlenen als daardoor bijvoorbeeld een rolstoel niet meer zou kunnen passeren, om een wat extreem voorbeeld te geven. Maar in principe is het de bedoeling dat gemeenten dat zullen moeten doen.

De voorbije jaren werden er jaarlijks gemiddeld een 10.000-tal premies aangevraagd voor het na-isoleren van muren. Uit de laatste enquête van het Vlaams Energieagentschap (VEA) blijkt dat er in Vlaanderen bij benadering 600.000 woningen in aanmerking komen voor na-isolatie van spouwmuren. Uit die laatste enquête van het VEA blijkt dat er ongeveer 59 procent of 1.500.000 woningen zijn met niet-geïsoleerde buitenmuren. Ongeveer 50 procent daarvan of 750.000 woningen heeft niet-geïsoleerde spouwmuren, waarvan bij benadering 4 op 5 of 600.000 woningen met een spouwmuur die in aanmerking komen voor het eenvoudig en rendabel navullen van de spouw. Op die manier komen we dus tot die 600.000 woningen.

We moeten een beetje voorzichtig zijn met kwantitatieve doelstellingen voor muurisolatie, aangezien niet altijd tot de nodige werkzaamheden kan worden overgegaan, in tegenstelling tot bij dakisolatie. Dat gaat niet enkel om praktische, maar ook om reglementaire redenen, zoals uit uw vraagstelling in verband met de rooilijnen blijkt. Soms zijn er ook technische redenen, waardoor elke buitenmuur afzonderlijk moet worden onderzocht om te zien of hij in aanmerking komt voor na-isolatie. Een algemene regel en algemene doelstelling zijn dus moeilijk. Daarom maken we van de doelstelling ‘zo veel mogelijk’. Daarom voorzien we ook in die extra premie.

Ik ben zeker ook bereid om in 2014, wanneer de budgetten van het federale niveau overkomen, die nu enkel nog worden ingezet op dakisolatie, het voordeel wat gelijkmatiger te verdelen onder dak-, muur- en vloerisolatie. Er is geen enkele reden waarom wij minder zouden inzetten op vloer- en muurisolatie dan op dakisolatie, al geeft dakisolatie natuurlijk enorm veel en snel energiewinst, en is die energiewinst met de kleinst mogelijke investering te realiseren.

Nu wij die dakisolatie verplicht opleggen tegen 2020 en daar jaar na jaar ook meer strafpunten voor toekennen voor huurwoningen via de Wooncode, zullen wij geleidelijk aan naar een verschuiving moeten gaan van middelen voor dakisolatie, die nog een tweetal jaar federaal zijn, naar iets meer middelen voor muur en vloer. Ik wil daar graag een grote inhaalbeweging doen, maar het is in de feiten niet altijd even eenvoudig om dat te doen als bij een dak, maar dat neemt niet weg dat we veel inspanningen moeten leveren.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, bedankt voor de verduidelijking. Die 600.000 Vlaamse woningen, dat gaat dus over het navullen van de spouw, en niet over het isoleren van de binnenkant of een extra gevel. Blijkbaar is er dus nog heel wat meer potentieel om gevels te isoleren.

Wat de FRGE-lening en het Rooilijnendecreet betreft, is er wel een probleem. U verwijst naar de gemeentelijke autonomie, en terecht. Het federale of het Vlaamse niveau creëert een kader en dan moet het lokale niveau daar verder op anticiperen. Maar je ziet dat er in de praktijk toch heel wat problemen zijn. U zegt dat de vrees van de gemeenten ongegrond was. Alleen hebben de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) indertijd nog op een aantal andere knelpunten gewezen. Dat ging onder meer over het feit dat heel wat gemeenten niet de knowhow hebben en vaak ook niet weten dat dit systeem bestaat. Misschien moeten we als Vlaamse overheid ook de stap zetten naar de gemeenten, om hun meer informatie te geven over het FRGE. In een stedelijke omgeving stellen we vast dat het op die manier heel moeilijk is om de gevels te isoleren. Dat heeft niet alleen met het Rooilijnendecreet op zich te maken – het is zo al moeilijk genoeg door de beperkte ruimte – maar het betekent wel dat we heel wat potentieel tenietdoen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, in verband met het FRGE wil ik er toch nog eens aan herinneren dat er bij het begin van deze legislatuur slechts drie lokale entiteiten waren aangesteld: het gemeentelijk autonoom energiebesparingsbedrijf van Oostende, het energiebesparingsagentschap in Antwerpen en eentje uit Gent – drie steden waar we toevallig iets te zeggen hadden. Met het versterken van de gewestwaarborg kan intussen driekwart van Vlaanderen een beroep doen op een goedkope lening van een lokale entiteit.

Mijnheer Sanctorum, ik ben het met u eens dat het goed zou zijn als het gebiedsdekkend in heel Vlaanderen kon worden aangeboden, maar door de gewestwaarborg is er al een hele kloof overbrugd. We zullen nu nog het laatste kwart van de lokale besturen moeten overtuigen om in het systeem in te stappen.

Eind vorige legislatuur hebben we met enkele collega's via een wijziging van het Rooilijnendecreet ervoor gezorgd dat tot veertien centimeter voorbij de rooilijn een vergunning kon worden afgeleverd voor het plaatsen van buitengevelisolatie. Spijtig genoeg moeten we vaststellen dat heel veel stedenbouwkundige diensten van lokale besturen daar niet van op de hoogte zijn. Ik heb minister Muyters daar ook al over bevraagd. Hij zou een soort omzendbrief sturen naar alle lokale besturen om hen daar op attent te maken. Als het geen soelaas biedt, dan moeten we eens overwegen om het plaatsen van buitengevelisolatie buiten de rooilijn op een manier dat het de doorgang op het voetpad niet in het gedrang brengt, onder te brengen bij maatregelen die worden vrijgesteld van vergunningsplicht of die gewoon meldingsplichtig zijn: het toevoegen aan de activiteiten op het besluit van vrijstellingen en meldingen zodat automatisch toelating wordt verkregen voor het plaatsen van buitengevelisolatie als het de doorgang op het voetpad niet hindert.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, minister, ik vind het idee van de heer Martens op zich heel goed, maar ergens begrijp ik ook wel de opmerking van de lokale besturen over de aansprakelijkheid. In die zin moet er aan een oplossing worden gewerkt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■